

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžf/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200046
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6015200046.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti TALCUM GRUPPO, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Podháj 57, zastúpenej JUDr. Eugenom Kostovčíkom, advokátom, Gelnická 33, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo SR, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/483551/2014/4989 z 3. októbra 2014, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/9/2015-66 z 8. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/9/2015-66 z 8. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania vo výške 177,86 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Eugena Kostovčika, advokáta, so sídlom Gelnická 33, Košice, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 1100301/1/483551/2014/4989 z 3. októbra 2014, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, pretože dospel k záveru, že zo strany správnych orgánov došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie Daňového úradu v Banskej Bystrici č. 9601402/5/1577963/2014/Mada z 23. apríla 2014, ktorým podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Daňový poriadok“) ktorým podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) v znení neskorších predpisov nepriznal nadmerný odpočet uplatnený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie júl 2007 vo výške 488 149,77 €.

Krajský súd po preskúmaní veci v intenciách žalobných dôvodov dospel k záveru, že v danom prípade došlo k prekročeniu zákonom stanovenej maximálnej lehoty trvania daňovej kontroly u žalobkyne, keď mal z administratívneho spisu preukázané, že opakovaná daňová kontrola u žalobkyne trvala od 09.09.2009 do 10.09.2010, t.j. bola ukončená po uplynutí dvanásťmesačnej lehoty na vykonanie opakovanej daňovej kontroly. Na základe uvedeného krajský súd uviedol, že v prípade žalobkyne došlo k prekročeniu zákonom stanovenej maximálnej lehoty trvania daňovej kontroly a vzhľadom k tomu protokol z takejto daňovej kontroly predstavuje nezákonne získaný dôkazný prostriedok, ktorý v daňovom konaní nemôže byť použitý.

K námietke žalovaného, že žalobkyňa v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu I. st. správneho orgánu nenamietala vykonanie opakovanej daňovej kontroly, uviedol, že žalobkyňa už v odvolaní proti rozhodnutiu I. st. správneho orgánu vytýkala nezákonnosť rozhodnutia I. st. správneho orgánu, v žalobe uviedla aj rozsah, pokiaľ ide o nezákonnosť v súvislosti s opakovanou daňovou kontrolou.

Krajský súd mal z administratívneho spisu preukázané, že správca dane vykonal u právneho predchodcu žalobcu PLATÓN, s.r.o., daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie júl 2007. Výsledkom daňovej kontroly bolo rozhodnutie Daňového úradu v Banskej Bystrici z 08. 10. 2008, ktorým daňový úrad nepriznal spoločnosti PLATÓN, s.r.o., nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie júl 2007 vo výške 14 706 000,- Sk. Toto rozhodnutie napadla spoločnosť PLATÓN, s.r.o., odvolaním a Daňové riaditeľstvo v Banskej Bystrici rozhodnutím z 22.06.2009 vec zrušilo a vrátilo na ďalšie konanie a správcovi dane dal podnet na vykonanie opakovanej daňovej kontroly na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2007, ktorú ukončil protokolom. Následne vydal správca dane dodatočný platobný výmer č. 851/230/71079/10/Pla z 21.09.2010, ktorým vyrubil za zdaňovacie obdobie júl 2007 spoločnosti PLATÓN, s.r.o., sumu 0,00 €.

V zmysle § 44 písm. b/ bod 1 Zákona o správe daní č. 511/1992 Zb., kontrolovaný daňový subjekt PLATÓN, s.r.o., podal proti platobnému výmeru odvolanie a na základe odvolania Finančné riaditeľstvo SR ako II. st. správny orgán (žalovaný) dodatočný platobný výmer zo dňa 21.09.2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Na základe zistení z opakovanej daňovej kontroly správca dane vydal dňa 23.04.2014 nové rozhodnutie podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní, ktorým určil platiteľovi DPH TALCUM GRUPPO, s.r.o. (právne nástupcovi spoločnosti PLATÓN, s.r.o.) za zdaňovacie obdobie júl 2007 rozdiel dane 488 149,77 €, čím nepriznal nadmerný odpočet uplatňovaný v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie júl 2007 vo výške 488 149,77 €. Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie a II. st. správny orgán - žalovaný napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd dospel k záveru, že správca dane po zrušení dodatočného platobného výmeru a po vrátení veci na ďalšie konanie, mal pokračovať vo vyrubovacom konaní preverení výsledkov daňovej kontroly v rámci konania o opravných prostriedkoch a toto vyrubovacie konanie ukončiť vydaním právoplatného platobného výmeru alebo dodatočného platobného výmeru. Pokiaľ žalovaný v danom prípade vydal po zrušení dodatočného platobného výmeru pokyn na vykonanie opakovanej daňovej kontroly, dopustil sa porušenia zákona.

Podľa krajského súdu správca dane nebol oprávnený vykonať opakovanú daňovú kontrolu v zmysle § 15b zákona o správe daní a pokiaľ vydal na základe tejto opakovanej daňovej kontroly 23.04.2014 rozhodnutie, ktorým určil platiteľovi DPH TALCUM GRUPPO, s.r.o. (právne nástupcovi PLATÓN, s.r.o.) rozdiel vo výške 488 149,77 €, je možné toto rozhodnutie považovať za nezákonné a rovnako nezákonné aj napadnuté rozhodnutie žalovaného.

O trovách konania krajský súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne, eventuálne zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný nesúhlasil so závermi krajského súdu, že opakovaná daňová kontrola bola ukončená po uplynutí maximálnej zákonom stanovenej lehoty jej trvania, pričom poukázal na administratívny spis, z ktorého vyplýva, že správca dane začal opakovanú daňovú kontrolu DPH za zdaňovacie obdobie júl 2007 na základe oznámenia o výkone opakovanej daňovej kontroly č. 851/320/52678/2009/Muž z 18.08.2009, v ktorom bol určený deň začatia opakovanej daňovej kontroly na deň 16.09.2009, z čoho je podľa žalovaného zrejmé, že správca dane začal opakovanú daňovú kontrolu 16.09.2009 a protokol s jeho dodatkom bol so splnomocneným zástupcom žalobkyne prerokovaný 10.09.2010. Žalovaný mal na základe uvedeného za to, že opakovaná daňová kontrola začala 16.09.2009 a po predĺžení o šesť mesiacov bola ukončená 10.09.2010, čo znamená, že bola vykonaná v zákonnej ročnej lehote a protokol z nej je zákonne získaný dôkazný prostriedok, ktorý v daňovom konaní môže byť použitý.

Pokiaľ krajský súd žalovanému vytýkal, že po zrušení dodatočného platobného výmeru a po vrátení veci na ďalšie konanie, mal pokračovať vo vyrubovacom konaní preverení výsledkov daňovej kontroly v rámci konania o opravných prostriedkoch a toto vyrubovacie konanie ukončiť vydaním právoplatného platobného výmeru alebo dodatočného platobného výmeru, žalovaný opierajúc sa o závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžf/12/2009 z 18.02.2010, v ktorom súd akceptoval opakované daňové kontroly uviedol, že podnet na vykonanie opakovanej daňovej kontroly po zrušení dodatočného platobného výmeru a následne jej vykonanie bolo v súlade s vtedy platným právnym názorom na vykonanie opakovanej daňovej kontroly a zaužívanou praxou daňových orgánov.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení z 21. decembra 2015 na odvolanie žalovaného navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

Namietala, že vyrubenie dane správcom dane po opakovanej daňovej kontrole oproti daňovému priznaniu bolo v priamom rozpore s ustanovením § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní, pričom ďalej uviedla, že právny názor súdu v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžf/12/2009 z 18.02.2010 bol v rámci vývoja judikatúry prekonaný, o čom svedčia napr. aj rozsudky najvyššieho súdu sp.zn. 5Sžf/8/2012, 5Sžf/29/2012 z 31.01.2013, ako aj z mnohých iných.

Poukázala na svoju zásadnú žalobnú námietku, že opakovaná daňová kontrola vrátane protokolu z tejto kontroly bola nezákonná, doručenie a prerokovanie tohto protokolu nie je možné považovať za úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane, čo podľa žalobkyne v konečnom dôsledku viedlo k tomu, že právo vyrubiť daň zaniklo.

Nakoľko odvolacie konanie bolo začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, v súlade s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa doterajších predpisov (Občiansky súdny poriadok) a ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSPv spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a

inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonosti rozhodnutia žalovaného č.: 1100301/1/483551/2014/4989 z 3. októbra 2014, ktorým potvrdil rozhodnutie I. st. správneho orgánu - Daňového úradu v Banskej Bystrici č. 9601402/5/1577963/2014/Mada z 23. apríla 2014, pokiaľ bol určený rozdiel vo výške 488 149,77 € na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2007, čím správca dane nepriznal nadmerný odpočet na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2007 vo výške 488 149,77 € platiteľovi DPH TALCUM GRUPPO, s.r.o., ktorý je v dôsledku zlúčenia právnym nástupcom zaniknutého daňového subjektu PLATÓN, s.r.o..

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nevzhliadol žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní obsahu súdneho a správneho spisu mal najvyšší súd za preukázané, že Správca dane - Daňový úrad v Banskej Bystrici (do 31.12.2011 Daňový úrad Banská Bystrica II) vykonal u daňového subjektu daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie júl 2007 a o jej výsledku vyhotovil Protokol č. 851/320/53817/2008/Chro z 19.08.2008, ktorý spolu s výzvou na vyjadrenie bol kontrolovanému daňovému subjektu doručený podľa § 17 ods. 10 zákona o správe daní 22.09.2008. Kontrolovaný daňový subjekt (právny predchodca žalobcu PLATÓN, s.r.o.) v zmysle § 15 ods. 10 citovaného zákona nepodal písomné vyjadrenie k protokolu a 03.10.2008 sa prerokovania protokolu nezúčastnil, preto protokol bol v zmysle ustanovenia § 15 ods. 12 zákona o správe daní prerokovaný a doručený 03.10.2008, t.j. v deň určený vo výzve na vyjadrenie sa k protokolu a jeho prerokovanie. Z uvedeného vyplýva, že daňová kontrola začala 07.10.2007 (tretí deň od doručenia upovedomenia) a skončila 03.10.2008 prerokovaním protokolu. Na základe výsledku daňovej kontroly bolo vydané I. st. správnym orgánom prvé rozhodnutie č. 851/230/62457/2008/Pla z 08.10.2008, ktorým správca dane podľa § 15 ods. 4 zákona o správe daní nepriznal nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie júl 2007 vo výške 14 706 000,- Sk. Proti uvedenému rozhodnutiu podal kontrolovaný daňový subjekt odvolanie. Daňové riaditeľstvo SR (od 01.01.2012 Finančné riaditeľstvo SR) ako odvolací orgán v rámci odvolacieho konania rozhodnutím č. I/222/8087-49772/2009/990325-r z 22.06.2009 rozhodnutie správcu dane č. 851/230/62457/2008/Pla z 08.10.2008 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Na podnet Daňového riaditeľstva SR (od 01.01.2012 Finančného riaditeľstva SR) č. I/221/8087-94838/2009/990325 zo 07.08.2009 správca dane vykonal opakovanú daňovú kontrolu na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2007. O jej výsledku vyhotovil Protokol č. 851/320/62880/2010/Muz zo 06.08.2010, ktorý bol kontrolovanému daňovému subjektu doručený spolu s výzvou na vyjadrenie sa k Protokolu a jeho prerokovanie č. 851/320/62880/2010/Muz zo 06.08.2010. Kontrolovaný daňový subjekt v zmysle § 15 ods. 10 zákona o správe daní podal písomné vyjadrenie k protokolu, na základe ktorého správca dane vypracoval 09.09.2010 dodatok k protokolu. Protokol bol spolu s jeho dodatkom 10.09.2010 prerokovaný so splnomocneným zástupcom kontrolovaného daňového subjektu. Opakovaná daňová kontrola teda trvala od 09.09.2009 (zásielka o začatí opakovanej kontroly neprevzatá, uložená 25.08.2009, 15. deň od uloženia je 09.09.2009, § 17 ods. 3 zákona o správe daní) do 10.09.2010. Na

základe výsledkov z opakovanej daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie júl 2007 správca dane vydal dodatočný platobný výmer č. 851/230/71079/10/Pla zo dňa 21.09.2010, ktorým správca dane podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní vyrubil DPH za zdaňovacie obdobie júl 2007 v sume 0,00 €. Kontrolovaný daňový subjekt (právny predchodca žalobcu - PLATÓN, s.r.o.) podal proti platobnému výmeru odvolanie z 13.10.2010 a na základe podaného odvolania Finančné riaditeľstvo SR ako II. st. správny orgán rozhodnutím č. 1100301/1/238647/2013/4989 z 10.06.2013 dodatočný platobný výmer č. 851/230/71079/10/Pla z 21.09.2010 zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Správca dane v zmysle záverov rozhodnutia odvolacieho orgánu zo 16.10.2013 v rámci vyrubovacieho konania opakovane preveroval všetky skutkové okolnosti týkajúce sa poskytnutia služby, o ktorú vo veci samej ide a zaoberal sa otázkou, či došlo k zneužitiu práva (pokiaľ ide o právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe), alebo nie. Na základe zistení z opakovanej daňovej kontroly a vyrubovacieho konania správca dane vydal rozhodnutie č. 9601402/5/1577963/2014/Mada z 23.04.2014, ktorým podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku určil na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2007 rozdiel v sume 488 149,77 €, čím nepriznal nadmerný odpočet uplatnený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie júl 2007 vo výške 488 149,77 €. Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa TALCUM GRUPPO, s.r.o., Podháj 57, Banská Bystrica, odvolanie a na základe podaného odvolania rozhodoval II. st. správny orgán, ktorý rozhodnutím č. 1100301/1/483551/2014/4989 (napadnuté rozhodnutie) z 03.10.2014 rozhodnutie I. st. správneho orgánu - Daňového úradu v Banskej Bystrici č. 9601402/5/1577963/2014/Mada z 23.04.2014 potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Najvyšší súd po oboznámení sa so spisovým materiálom ako aj obsahom administratívneho spisu dospel k záveru stotožniac sa s právnym názorom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa nie sú v súlade so zákonom z dôvodu procesnej vady v postupe správnych orgánov predchádzajúceho vydaniu preskúmaných rozhodnutí.

Z obsahu žaloby ako aj vyjadrenia žalovaného vyplýva, že správca dane vykonal u právneho predchodcu žalobkyne PLATÓN, s.r.o., daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie júl 2007. Výsledkom daňovej kontroly bolo rozhodnutie, ktorým daňový úrad nepriznal nadmerný odpočet uvedený vo výške 14 706 000,- Sk. Toto rozhodnutie napadla spoločnosť PLATÓN, s.r.o., odvolaním a žalovaný rozhodnutím z 22.06.2009 toto zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom zároveň a správcovi dane zaslal podnet na vykonanie opakovanej daňovej kontroly na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2007, ktorú ukončil protokolom. Následne vydal správca dane dodatočný platobný výmer č. 851/230/71079/10/Pla z 21.09.2010, ktorým vyrubil za zdaňovacie obdobie júl 2007 spoločnosti PLATÓN, s.r.o., sumu 0,00 €. Kontrolovaný daňový subjekt PLATÓN, s.r.o., podal proti platobnému výmeru odvolanie a na základe odvolania žalovaný dodatočný platobný výmer z 21.09.2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Na základe zistení z opakovanej daňovej kontroly správca dane vydal 23.04.2014 nové rozhodnutie podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku, ktorým žalobkyňu určil za zdaňovacie obdobie júl 2007 rozdiel vo výške 488 149,77 € na DPH, čím nepriznal nadmerný odpočet uplatňovaný v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie júl 2007 vo výške 488 149,77 Eur. Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, ktoré žalovaný napadnutým rozhodnutím z 03. 10. 2014 potvrdil.

Je nepochybné, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 13 zákona o správe daní, je daňová kontrola ukončená prerokovaním protokolu s kontrolovaným daňovým subjektom alebo s jeho zástupcom. Dňom nasledujúcim po dni prerokovania protokolu sa začína vyrubovacie konanie v zmysle § 44 ods. 1 zákona o správe daní. Rovnako je nepochybné, že vyrubovacie konanie musí byť ukončené právoplatným rozhodnutím vo veci. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu správca dane vo veci dodatočný platobný výmer vydal, tento však bol rozhodnutím Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky na základe odvolania žalobkyne zrušený. Z tejto nepochybnéj skutočnosti teda vyplýva, že vyrubovacie konanie po ukončení riadne daňovej kontroly na daň z pridanej hodnoty za rozhodujúce zdaňovacie obdobie nebolo ukončené právoplatným platobným ani dodatočným platobným výmerom.

Podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní, ak sa u daňového subjektu vykoná daňová kontrola alebo opakovaná daňová kontrola, správca dane vydá do 15 dní od jej skončenia (§ 15 ods. 13) dodatočný platobný výmer, ak sa daň zistená po daňovej kontrole odlišuje od dane uvedenej v daňovom priznaní, alebo dodatočnom daňovom priznaní, alebo hlásení, alebo dodatočnom hlásení, alebo ak sa daň zistená po opakovanej daňovej kontrole odlišuje od dane vyrubenej správcom dane po daňovej kontrole, alebo ak sa odlišuje od rozdielu dane v dodatočnom platobnom výmere.

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia, podľa názoru najvyššieho súdu, správca dane, po zrušení dodatočného platobného výmeru a po vrátení veci na ďalšie konanie, mal pokračovať vo vyrubovacom konaní preverením výsledkov daňovej kontroly v rámci konania o opravných prostriedkoch, a toto vyrubovacie konanie ukončiť vydaním právoplatného platobného výmeru alebo dodatočného platobného výmeru. Pokiaľ žalovaný v danom prípade vydal po zrušení dodatočného platobného výmeru pokyn na vykonanie opakovanej daňovej kontroly dopustil sa porušenia zákona. Správca dane nebol teda oprávnený vykonať opakovanú daňovú kontrolu v zmysle § 15b zákona o správe daní a pokiaľ správca dane vydal na základe tejto opakovanej daňovej kontroly dňa 23. 04. 2014 dodatočný platobný výmer za zdaňovacie obdobie júl 2007, možno toto rozhodnutie považovať za nezákonné a rovnako nezákonné je aj napadnuté rozhodnutie žalovaného.

Z dôvodu zistenia vady zakladajúcej nezákonnosť rozhodnutí žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa, ktoré viedli k ich zrušeniu podľa § 250j ods. 3 OSP preto, že správny orgán nebol oprávnený samotnú opakovanú kontrolu vykonať, najvyšší súd nevzhladol za účelné sa ďalšími námietkami vzťahujúcimi sa k tejto nezákonnej opakovanej daňovej kontrole zaoberať.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalovaného, vznesené v odvolaní nemožno považovať za opodstatnené.

Podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, nerozhodol svojvoľne ani protizákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenu ani na zrušenie napadnutého rozsudku považujúc ho za vecne správny, preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Správny orgán súc viazaný právnym názorom najvyššieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP) v ďalšom konaní, rešpektujúc príslušné procesnoprávne i hmotnoprávne predpisy, znova vo veci rozhodne tak, aby jeho rozhodnutie zodpovedalo zákonu včítane riadneho odôvodnenia.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobkyňa, ktorá bola v konaní úspešná priznal náhradu uplatnených a účelne vynaložených trov odvolacieho konania proti žalovanému.

Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby v roku 2015 podľa predloženej špecifikácie a to za vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovaného z 21.12.2015 vo výške 139,83 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom v čase vykonania úkonu právnej služby (ďalej len „vyhláška“) v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý bol v roku 2015 vo výške 839,- €, režijný paušál 8,39 €; celkovo 148,22 €. Trovy právneho zastúpenia boli zvýšené o 20% daň z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, čo predstavuje sumu 177,86 €.

Najvyšší súd nepriznal žalobkyňu náhradu trov konania za úkon - účasť právneho zástupcu na verejnom vyhlásení rozsudku 28.03.2017. Uvedený úkon nie je zahrnutý v taxatívnom vymedzení v ustanovení § 13a ods. 1, 2 vyhlášky a ani najvyšší súd nepovažoval tento úkon za nevyhnutný, posudzujúc jeho účelnosť, keďže vyhláseniu rozhodnutia pojednávajúce nepredchádzalo tak, ako to predpokladá ustanovenie § 13a vyhlášky vzhľadom na to, že vyhlásenie rozhodnutia nebolo spojené s pojednávaním, kde by právny zástupca mal možnosť účinne zastupovať záujmy svojho klienta. Aj napriek tomu, že žalobkyňa mala v konaní vo veci samej úspech, najvyšší súd konštatoval, že nemožno navyšovať trovy

konania na ťarchu žalovaného úkonmi, ktoré nie sú pre rozhodnutie súdu vo veci samej potrebné.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.